

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 21-04-2021
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPLMML
Sagsnr.: 2103841
Dok. nr.: 1677477

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 18. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 829 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 829:

”Ministeren bedes svare på, hvordan man kan udelukke, at smitten til den 91-årige er givet via almindelig pleje, men alene gennem den særlige sundhedsfaglige behandling. Der henvises til artiklen på Jyllandsposten.dk 16/1-21:

”Patienterstatningen har anerkendt det første erstatningskrav fra beboer, som døde af covid-19 på plejehjem”.

<https://jyllands-posten.dk/indland/ECE12763208/patienterstatningen-haranerkendt-det-foerste-erstatningskrav-fra-beboer-som-doede-af-covid19-paaplejhjem/>”

Svar:

Til brug for min besvarelse har jeg anmodet om bidrag fra Patienterstatningen, som jeg kan henholde mig til:

”Patienterstatningsordningen blev indført i 1992, og 1. juli 2018 kom plejehjem, bosteder mv. ind under ordningens dækningsområde. Patienterstatningen afgør erstatningssagerne efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Det skal efter denne lov og den praksis, der har udviklet sig, alene være ”overvejende sandsynligt” (over 50 %), at smitten er sket i forbindelse med sundhedsfaglig behandling. Det er en vanskelig vurdering, men i den konkrete sag har vi vurderet, at dette var overvejende sandsynligt – og vi har i øvrigt ladet tvivlen komme beboeren/de pårørende til gode. Det tilføjes i den forbindelse, at meningen med patienterstatningsordningen i 1992 blandt andet var, at erstatningssøgende ikke skulle pålægges at løfte en tung bevisbyrde, som i praksis kunne vise sig umulig at løfte.

Når vi i denne sag har vurderet, at det er overvejende sandsynligt, at patienten blev smittet af personalet, skyldes det, at der tale om en patient, som ikke fik besøg udefra og ikke var ude af plejehjemmet. Plejehjemmet var omfattet af besøgsforbud i den periode, hvor patienten blev smittet. I samme periode registrerede plejehjemmet et smitteudbrud på plejehjemmet, hvor personalet også var smittet. Patienten havde ikke tæt kontakt med andre beboere på plejehjemmet.

På spørgsmålet om, hvorvidt patienten blev smittet i forbindelse med pleje eller sundhedsfaglig behandling, har Patienterstatningen taget udgangspunkt i patientens tilstand. Patienten var generelt i en vis grad selvhjulpne, hvilket indikerer et relativt lille niveau af daglig pleje. Patienten led dog til gengæld af forskellige sygdomme, som hun modtog relativ hyppig behandling for. Det var ikke alvorlige sygdomme.

Da patienten således har modtaget en del sundhedsfaglig behandling og relativt begrænset pleje, vurderede vi, at det er overvejende sandsynligt, at patienten er blevet smittet i forbindelse med sundhedsfaglig behandling.

Endvidere bemærkes, at sagen er anerkendt efter den såkaldte tålerregel, lovens § 20, stk. 1, nr. 4. Det betyder, at der ifølge Patienterstatningens vurdering ikke er tale om, at personalet har handlet forkert eller begået fejl. Ikke desto mindre er patienten alligevel blevet smittet med en infektion i form af COVID-19 med døden til følge. Det er mere, end man kan forvente at skulle "tåle" som patient i en pågældende situation."

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Lisa Maria Margrethe Larsen